

Glistrup (FP):

I sin fremsættelse anfører hr. Grünbaum som begrundelse for dette lovforslag, at der i befolkningen er en udbredt irritation over den ulige behandling af skatteyderne, men hvis man så tænkte sig forslaget gennemført, ville der ganske givet stadig væk i befolkningen være en udbredt irritation over den ulige behandling af skatteyderne; det her vil ikke hjælpe et hak. Vort skattesystem er i den grad gået i forrådnelse, at den eneste måde, man kan løse det spørgsmål på, som hr. Grünbaum peger på, er at give skatteyderne en lige behandling derved, at alle bliver nulskatteydere. Der er ingen muligheder for at løse problemet på nogen som helst anden måde. Vi må simpelt hen afskaffe indkomstskattesystemet, hvis det er det problem, hr. Grünbaum vil løse.

Men når man så kigger på selve forslaget, ser man jo, at det helt afgørende kriterium i den lovtekst, som hr. Grünbaum har foreslået, er ordet privatforbrug. Og så spørger man: hvad forstår man i grunden ved det? Når man læser forslaget, ser man, at hr. Grünbaum siger: ja men det skal vi skam ikke bekymre os om, for det er noget, som skattemyndighederne dagligt arbejder med i praksis og kender ud og ind. Derfor skal vi overhovedet ikke diskutere det spørgsmål. Men det er forkert, hr. Grünbaum. Det ord, privatforbrug, som man bruger i den daglige skatteligning, har relation til, når man skal afstemme, om der kan være nogenlunde reason i en given selvangivelse, eller om man skal lave en skønsmæssig forhøjelse. Men det er jo slet ikke det, der er tale om her. Her kræver en lovtekst, at man præcist får fastslået, at privatforbruget er 123.812 kr., eller hvor meget man nu vil sætte det til. Derfor kræves der helt præcise kriterier for at finde frem til, hvad det er for et privatforbrug, vi her sigter efter.

Vi har prøvet det én gang før i dansk skattelovgivning, ved den præmieopsparingslovgivning, vi havde i 1950'erne, og med en meget stor fiasko. Vi kan, ud over de eksempler, finansministeren nævnte, spørge: hvis nu en mand på 1 år f. eks. har betalt 1 mill. kr. i indkomstskat, fordi han har haft en spekulationsavance året før, vil det så sige, at hans privatforbrug er blevet 1 mill. kr. større? Hvis et ungt eller ældre par

sætter bo og køber møbler, køber malerier, og hvad de nu ellers gør, betyder det så, at i det år, hvor de anskaffer deres indbo, er deres privatforbrug særlig højt? Eller skal man ind på at regne med nogle afskrivningsregler efter, om man har støttet kunsten ved at købe en eller anden Robert Jacobsen skulptur, eller hvad man nu har købt, for at finde ud af, hvordan det fordeler sig med hensyn til privatforbruget? Kriteriet er aldeles håbløst, aldeles umuligt at have med at gøre.

Men så kan man jo angribe det på en anden måde. Hvem er det, man i praksis vil ramme ved at sige, at disse frie afskrivninger skal begrænses? Ja, det er simpelt hen dem, der er nyetablerede, dem, som må betale afdrag på deres gæld, ved at de har etableret sig, og som derfor ikke har råd til at opretholde det privatforbrug, der er nødvendigt for at leve, uden at de pågældende samtidig har disse frie afskrivninger og derigennem kan opnå at få reduceret deres skattetilsvær i de år, der er tale om. Man kan selvfølgelig sige, at det er ligegyldigt med disse nyetablerede, og det er jo i god pagt med socialdemokratiets almindelige økonomiske politik, der vil konservere og bevare de allerede etablerede storvirksomheder og gøre det umuligt og svært for nye at vinde frem. Men det er absolut ikke det, der er fremskridtets vej, hr. Grünbaum. Det vil virke aldeles asocialt og umoralsk med et forslag som det, hr. Grünbaum har fremsat.

Hvad vil virkningen være, når man så har beskattet en mand af et privatforbrug, der overstiger hans indkomst? Ja, det vil så sige, at den indkomst, som han tidligere har fået beskattet og har sparet op af, nu skal rammes i form af, at den bliver beskattet én gang til, fordi man beskatter privatforbruget. Eller omvendt: hvis man har beskattet privatforbruget et år, hvor indkomsten ikke har svaret til det, så bliver indkomsten, når den kommer til at svare til det og man kan indfri gælden, endnu en gang beskattet efter den grünbaumske skatteskala med de 65-67 pct., som man har beskattet det med før. Altså fordi folk har deres indkomster fordelt over flere år, så bliver de reelt beskattet med 130 pct. i stedet for kun at blive beskattet med de 65 pct. Det er forslag, som helt igennem er bygget på det, vi talte om før, forargelsens og misundelsens